

ZAKON O CESTOVNOM PRIJEVOZU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

I. OPĆE ODREDBE

Član 1.

Ovim Zakonom uređuju se: uvjeti i način obavljanja djelatnosti prijevoza osoba i tereta motornim, priključnim i zaprežnim vozilima u cestovnom prijevozu (u daljnjem tekstu: cestovni prijevoz); rad stanica tehničkog pregleda na području Federacije Bosne i Hercegovine; djelatnost javnog prijevoza putnika i tereta u linijskom i vanlinijskom cestovnom prijevozu; prijevoz za vlastite potrebe; rad autostanica; inspeksijski nadzor; kaznene odredbe, te prijelazne i završne odredbe.

Član 2.

Odredbe ovog Zakona ne odnose se na prijevoz koji se vrši vozilima Oružanih snaga Bosne i Hercegovine, ministarstava unutrašnjih poslova, Državne agencije za istrage i zaštitu (SIPA) i Državne granične službe (DGS), te vozilima stranih organizacija.

Član 3.

Pojedini izrazi upotrijebljeni u ovom Zakonu imaju sljedeća značenja:

1. "autostanica" je autobusna stanica na kojoj se vrši prihvat i otprema autobusa, ulazak ili izlazak putnika, utovar ili istovar prtljaga i druge usluge, ili teretna stanica na kojoj se vrši prihvat i otprema teretnih motornih i priključnih vozila i pružanje drugih usluga vezanih za prijevoz tereta;
2. "bis vožnja" je prijevoz koji se vrši sa dva ili više vozila na cijeloj liniji po istom redu vožnje;
3. "cjenovnik" je dokument izdat od prijevoznika kojim su utvrđene cijene za pojedine usluge prijevoza;
4. "član posade" je vozač i druga osoba koja se nalazi u vozilu u cilju obavljanja poslova vezanih za prijevozni proces;
5. "direktni prijevoz" je linijski prijevoz na relaciji dužoj od 100 kilometara bez usputnih stanica i stajališta;
6. "fizičko lice" je lice koje vozilom vrši prijevoz u cestovnom prometu;
7. "javni prijevoz" je prijevoz koji je pod jednakim uvjetima dostupan svim korisnicima usluga prijevoza i realizira se u komercijalne svrhe;
8. "kabotaža" je prijevoz putnika ili robe između pojedinih mjesta unutar Bosne i Hercegovine;
9. "karta za prijevoz" je dokument izdat od prijevoznika korisniku prijevoza kojim se potvrđuje da je korisnik prijevoza platio prijevozniku odgovarajući iznos za uslugu prijevoza i time stekao pravo na korištenje prijevoza;
10. "kooperacija" je prijevoz na liniji prema redu vožnje koji sporazumno održavaju dva ili više prijevoznika;
11. "licenca" je dokument kojim prijevoznik potvrđuje da ispunjava osnovne uvjete za vršenje javnog prijevoza propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na osnovu njega;
12. "linija" je relacija odvijanja prijevoza od početne do završne stanice na kojoj se prevoze putnici ili teret po registriranom i ovjerenom redu vožnje sa jednim ili više polazaka;
13. "linijski prijevoz" je prijevoz osoba ili tereta koji se vrši na određenim linijama po unaprijed utvrđenoj skici puta, redu vožnje, utvrđenoj i objavljenoj cijeni i drugim uvjetima prijevoza;
14. "neuredno održavanje linije" podrazumijeva da: prijevoznik ne koristi stanicu ili stajalište upisanu u registrirani red vožnje, ili koristi stanicu ili stajalište za izlazak ili ulazak putnika koja nije upisana u registrirani red vožnje, ili se ne pridržava skice puta iz registriranog reda vožnje, ili dolazi ranije na stanicu ili stajalište prije vremena upisanog u registriranom redu vožnje, ili sa nje polazi ranije, ili kasni u dolasku na stanicu ili stajalište više od 10 minuta;
15. "prijevoz" je svaki prijevoz putnika ili tereta u cestovnom prometu, odnosno vožnja praznog ili nenatovarenog vozila po javnim i nekategorisanim cestama;
16. "prijevoz za vlastite potrebe" je prijevoz koji pravna ili fizička lica vrše radi zadovoljenja svojih

potreba u vezi sa obavljanjem privredne ili druge djelatnosti za koju su registrirani, odnosno za koju imaju rješenje, kao i rentakar prijevoz;

17. "prijevoznik" je pravno lice upisano u sudski registar za vršenje javnog prijevoza koje ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom, kao i fizičko lice koje vrši javni prijevoz za koji ima rješenje u skladu sa odredbama ovog Zakona, Zakona o obrtu, kao i propisa donesenih na osnovu ovih zakona;

18. "putnik" je svaka osoba koja se prevozi, osim vozača i članova posade vozila;

19. "red vožnje" je akt kojim se utvrđuju elementi za vršenje linijskog prijevoza osoba u cestovnom prijevozu i sadrži: naziv prijevoznika ili naziv svih prijevoznika ako se red vožnje održava u kooperaciji, relaciju na kojoj se vrši prijevoz (itinerer linija), vrstu linije, redosljed stanica i stajališta i njihovu udaljenost od mjesta gdje počinje linija, vrijeme polaska, te vrijeme polaska i dolaska na svaku autobusnu stanicu, odnosno stajalište, najmanje jedan polazak i povratak, vremenski period održavanja linije, učestalost održavanja linije i rok važenja reda vožnje;

20. "registar redova vožnje" je zvanični spisak registriranih redova vožnje istog ranga koji je napravio ovlašteni organ za registraciju nakon provedenog postupka usklađivanja i koji važi u tekućem registracionom periodu;

21. "relacija" je dio linije na kojoj se vrši prijevoz između dva mjesta na kojima se vrši ulazak ili izlazak putnika, odnosno utovar ili istovar tereta;

22. "skica puta (itinerer)" je grafički prikaz linije;

23. "stajalište" je mjesto na liniji predviđeno u redu vožnje za ulazak ili izlazak putnika, ili utovar ili istovar tereta;

24. "stanica tehničkog pregleda" je pravno lice koje je registrirano, ovlašteno i osposobljeno za utvrđivanje tehničke ispravnosti vozila;

25. "teret" je zajednički naziv za stvari koje se prevoze teretnim motornim vozilom ili skupom vozila;

26. "tovarni list" je dokument za teret koji izdaje prijevoznik na propisanom obrascu;

27. "vanlinijski prijevoz" je prijevoz kod kojeg se relacija, cijena i drugi uvjeti prijevoza utvrđuju posebno za svaki prijevoz;

28. "vozač" je osoba kvalifikovana za upravljanje vozilom;

29. "vozilo" je motorno ili priključno vozilo kojim se vrši prijevoz.

Član 4.

Prijevoz osoba ili tereta, odnosno osoba i tereta u cestovnom prijevozu može se vršiti kao javni prijevoz, ili kao prijevoz za vlastite potrebe.

Član 5.

Javni prijevoz i prijevoz za vlastite potrebe može se vršiti samo ako su ispunjeni posebni eksploatacioni uvjeti za pojedine vrste prijevoza i ako vozilo ili skup vozila kojim se vrši prijevoz, pored uvjeta utvrđenih propisima o sigurnosti prijevoza na cestama i drugim propisima, ispunjava tehničko-eksploatacione uvjete. Tehničko-eksploatacioni uvjeti propisuju se posebnim pravilnikom kojeg donosi federalni ministar prometa i komunikacija (u daljnjem tekstu: federalni ministar).

Rješenje o ispunjavanju uvjeta iz stava 1. ovog člana, na osnovu potvrde stanice tehničkog pregleda iz člana 72. stav 2. ovog Zakona, donosi nadležno kantonalno ministarstvo za poslove cestovnog prometa (u daljnjem tekstu: nadležno kantonalno ministarstvo) na čijem području prijevoznik ima sjedište, odnosno prebivalište.

Važeće rješenje iz stava 3. ovog člana ili ovjerena kopija mora se nalaziti u vozilu za vrijeme vršenja prijevoza.

Član 6.

Na motornom vozilu kojim se vrši prijevoz, izuzev putničkog automobila kojim se vrši prijevoz za vlastite potrebe i rentakar vozila, mora biti ispisana firma vlasnika vozila na način propisan posebnim pravilnikom.

Pravilnik iz stava 1. ovog člana donosi federalni ministar.

Član 7.

U motornom vozilu kojim se vrši prijevoz mora se nalaziti putni nalog popunjen i ovjeren na način propisan posebnim pravilnikom.

Za motorna vozila kojima se vrši prijevoz putnika ili tereta, a koja prema odredbama ovog Zakona moraju za vršenje prijevoza posjedovati putni nalog, ne može se izdati novi putni nalog prije vraćanja putnog naloga za prethodnu vožnju.

Odredbe iz stava 1. ovog člana ne odnose se na vršenje taksiprijevoza, rentakar i na putničke automobile kojim se vrši prijevoz za vlastite potrebe.

Pravilnik iz stava 1. ovog člana donosi federalni ministar.

Član 8.

Javni prijevoz i prijevoz za vlastite potrebe može se vršiti samo ako je na motornom i priključnom vozilu obavljen preventivni tehnički pregled u skladu sa posebnim pravilnikom i ako je pri tome utvrđeno da je vozilo ispravno.

Javni linijski i vanlinijski prijevoz i prijevoz za lične potrebe može se obavljati samo ako je na vozilu kojim se vrši taj prijevoz izvršen dnevni tehnički pregled i ako je pri tom utvrđeno da je vozilo ispravno. Preventivni periodični tehnički pregled motornih i priključnih vozila obavljaju pravna lica registrirana i osposobljena za pružanje usluga tehničkog pregleda koja su ovlaštena od Federalnog ministarstva prometa i komunikacija (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) za obavljanje ove vrste tehničkog pregleda.

Preventivni periodični tehnički pregled motornih i priključnih vozila za svoje potrebe može obavljati pravno lice ako raspolaže potrebnom opremom i kadrovima, ako je registrirano i osposobljeno za obavljanje tehničkog pregleda i ako ima ovlaštenje izdato od Ministarstva.

Odredbe st. 1. i 2. ovog člana ne odnose se na prijevoz za vlastite potrebe koji se vrši putničkim automobilom.

Pravilnik iz stava 1. ovog člana, kojim se uređuju uvjeti, način, rokovi i evidencija obavljanja preventivnih tehničkih pregleda motornih i priključnih vozila, donosi federalni ministar.

Član 9.

Motornim vozilom kojim se vrši prijevoz može upravljati osoba koja ispunjava uvjete utvrđene propisima o sigurnosti prometa na cestama.

Osoba iz stava 1. ovog člana mora imati i :

- najmanje III stepen stručne spreme za zanimanje vozač motornog vozila, ili certifikat o stručnoj osposobljenosti za vozača motornog vozila transportnog operatora i
- manje od 65 godina starosti.

Odredba stava 2. ovog člana u pogledu stručne spreme ne primjenjuju se na zaposlenike koji u vezi sa obavljanjem poslova svog radnog mjesta, osim poslova iz djelatnosti prijevoza i rentakar prijevoza kada se vozilo iznajmljuje sa vozačem, upravljaju motornim vozilom za koje je potrebna vozačka dozvola za "B" kategoriju.

Odredba stava 2. ovog člana u pogledu starosnog ograničenja ne primjenjuju se na osobe koje upravljaju motornim vozilom „B“ kategorije i vrše prijevoz za vlastite potrebe.

Član 10.

Nadležno kantonalno ministarstvo za poslove cestovnog prometa svojim propisom će, u skladu sa ovim Zakonom, urediti uvjete, način i specifičnosti organizacije vršenja prijevoza putnika ili tereta ili osoba i tereta na svojoj teritoriji.

Posebnim propisom iz stava 1. ovog člana uredit će se:

- uvjeti, način i postupak organiziranja linijskog i vanlinijskog prijevoza;
- uvjeti, način i organizaciju vršenja taksiprijevoza;
- prijevoz zaprežnim vozilima, motociklima sa prikolicom i ostalim vozilima na motorni i drugi pogon;
- prijevoz za vlastite potrebe;
- izdavanje rješenja za vršenje pojedinih vrsta prijevoza.

Pri utvrđivanju ukupnog broja taksivozila na svom području organ iz stava 1. ovog člana koristit će se odnosom jedno taksivozilo na 500-1.000 stanovnika.

Organ iz stava 1. ovog člana može dio poslova iz svoje nadležnosti prenijeti na gradske, odnosno općinske organe nadležne za poslove cestovnog prijevoza.

II. JAVNI PRIJEVOZ

Član 11.

Javni prijevoz može se vršiti kao prijevoz u linijskom i vanlinijskom cestovnom prijevozu. Javni prijevoz mogu vršiti pravna lica (u daljnjem tekstu: prijevoznik) registrirana za obavljanje te djelatnosti.

Javni prijevoz može obavljati fizičko lice koje ima rješenje za obavljanje tog prijevoza izdato od nadležnog općinskog organa na čijem prostoru fizičko lice ima sjedište, odnosno prebivalište u skladu sa Zakonom o obrtu i drugim propisima.

Fizičko lice koje ima u vlasništvu više od dva motorna vozila, ili više od dva skupa vozila kojima vrši javni prijevoz, obavezno je djelatnost javnog prijevoza registrirati kao pravno lice.

Pri vršenju javnog prijevoza rješenje iz stava 3. ovog člana mora se nalaziti u vozilu.

Član 12.

Prijevoznik koji vrši javni prijevoz putnika ili tereta, odnosno putnika i tereta na području Federacije Bosne i Hercegovine, ili koji tranzitira preko teritorije Federacije Bosne i Hercegovine dužan je pridržavati se odredbi ovog Zakona, uvjeta iz dozvole za prijevoz i druge važeće dokumentacije.

Član 13.

Pored uvjeta utvrđenih posebnim propisima prijevoznik može vršiti javni prijevoz putnika ili tereta, ili putnika i tereta u cestovnom prijevozu, ako posjeduje licencu za vršenje tog prijevoza.

Prijevozniku koji vrši javni prijevoz izdaje se licenca za sljedeće vrste prijevoza:

- linijski prijevoz putnika,
- vanlinijski prijevoz putnika,
- prijevoz tereta,
- taksiprijevoz.

Bliže odredbe u vezi sa uvjetima, načinom i postupkom izdavanja licence za vršenje pojedinih vrsta prijevoza i iskaznice za vozače, kategorije licenci, obrazac licence i vođenje evidencije o izdatim i oduzetim licencama i iskaznicama za vozače propisuju se posebnim pravilnikom kojeg donosi federalni ministar.

Pri vršenju javnog prijevoza u cestovnom prijevozu kod posade vozila mora se nalaziti propisan i važeći obrazac licence, a vozač mora nositi istaknutu iskaznicu za vozača.

Član 14.

Prijevoznik koji vrši javni prijevoz putnika ili tereta, ili putnika i tereta obavezan je svoje usluge obaviti uz odgovarajuću naknadu.

Odredbe iz stava 1. ovog člana ne odnose se u slučaju ako je prijevoznik isključen iz prometa, ili se zahtijeva da se prijevoz odvija na cesti na kojoj je zabranjen promet motornim vozilima, odnosno na kojoj se ne odvija promet motornim vozilima.

Član 15.

U vršenju javnog prijevoza članovi posade vozila dužni su pridržavati se odredbi ovog Zakona i drugih propisa kojima se uređuje način obavljanja poslova i zadataka članova posade vozila.

Prijevoznik je obavezan donijeti pravilnik kojim se reguliraju prava i obaveze članova posade u vršenju prijevoza u skladu sa ovim Zakonom.

Član 16.

Javni prijevoz u linijskom cestovnom prijevozu je prijevoz putnika, tereta ili putnika i tereta na određenim linijama po unaprijed utvrđenom registriranom i objavljenom redu vožnje, cijeni i drugim uvjetima prijevoza.

Javnim prijevozom u linijskom cestovnom prijevozu smatra se svakodnevni ili učestali prijevoz putnika, tereta, ili putnika i tereta koji se odvija sa ili bez usputnih ulazaka ili izlazaka putnika, odnosno ukrcavanja ili iskrcavanja tereta.

Prijevoznik, odnosno član posade vozila u linijskom prijevozu dužan je u skladu sa raspoloživim kapacitetima vozila preuzeti na prijevoz svakog putnika ili teret koji ovim Zakonom ili posebnim propisom nisu izuzeti od prijevoza.

Član 17.

Prijevoznik koji vrši prijevoz putnika ili tereta u linijskom cestovnom prijevozu dužan je utvrditi cjenovnik za usluge prijevoza.

Cjenovnik se utvrđuje za svaku liniju posebno sa cijenama između stanica i stajališta.

Član 18.

Prijevoznik ne može povjeriti, odnosno ustupiti drugom prijevozniku vršenje javnog prijevoza u linijskom cestovnom prijevozu na liniji za koju ima registriran red vožnje, ili dozvolu za vršenje linijskog prijevoza tereta.

II. 1. JAVNI PRIJEVOZ PUTNIKA

Član 19.

Javni prijevoz putnika u cestovnom prijevozu može se organizirati kao javni linijski i javni vanlinijski prijevoz putnika.

Javni prijevoz putnika u cestovnom prijevozu može se vršiti isključivo autobusima i putničkim automobilom (1+4) kada je u pitanju taksiprijevoz.

Član 20.

Pri vršenju javnog prijevoza putnika ili više putnika koji se prevoze dužni su pridržavati se reda u vozilu i ne smiju ometati posadu vozila.

Putnika ili više putnika koji ometaju posadu vozila u vršenju javnog prijevoza, koji se ne pridržavaju reda u vozilu, ili koje su pod uticajem alkohola ili drugih opojnih sredstava član posade vozila dužan ih je odstraniti iz vozila.

U slučajevima iz stava 2. ovog člana putnici se mogu odstraniti iz vozila samo na autobusnoj stanici, odnosno stajalištu u naseljenom mjestu.

Član 21.

U motornom vozilu kojim se vrši javni prijevoz putnika u cestovnom prijevozu ne mogu se prevoziti putnici koji boluju od bolesti koje ugrožavaju zdravlje i sigurnost drugih putnika, putnici koji su pod dejstvom alkohola ili drugih opojnih sredstava, životinje, leševi, eksploziv i lahko zapaljivi predmeti i predmeti koji mogu povrijediti, uprljati ili pričiniti štetu putnicima ili prtljagu primljenom na prijevoz, ako to posebnim propisom nije drugačije regulirano.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, slijepim i slabovidnim osobama dozvoljava se prijevoz sredstvima javnog prijevoza na relaciji do 50 km uz pratnju psa. Pas treba biti izvježban za vođenje slijepih i slabovidnih osoba, redovno vakcinisan i nositi zaštitnu korpicu i povodac.

II. 1.1. Javni linijski prijevoz putnika

Član 22.

Javni prijevoz putnika u linijskom cestovnom prijevozu može se vršiti na međunarodnim, međuentitetskim, federalnim, kantonalnim, gradskim i općinskim linijama.

Federalna autobusna linija je autobusna linija kojom se povezuju gradovi i općinski centri, odnosno gradovi i općinski centri sa naseljenim mjestima na području dvaju ili više kantona.

Federalna autobusna linija ne može imati polaznu i završnu stanicu ili stajalište u istom kantonu.

Kantonalna linija je autobusna linija kojom se povezuju općinski centri, odnosno naseljena mjesta dviju ili više općina jednog kantona.

Kantonalna autobusna linija ne može imati polaznu i završnu stanicu ili stajalište u istoj općini.

Gradska linija je autobusna linija kojom se povezuju stanice i stajališta na gradskom području.

Općinska linija je autobusna linija kojom se povezuju dva ili više naseljenih mjesta na području općine.

Član 23.

Prijevoz putnika u linijskom cestovnom prijevozu može se vršiti samo na osnovu i u skladu sa registriranim redom vožnje, odnosno sa izdatom dozvolom za prijevoz.

Član 24.

Redovi vožnje na federalnim, kantonalnim, gradskim i općinskim linijama registriraju se nakon obavljenog usklađivanja sa rokom važenja od najmanje tri godine i važe do utvrđivanja novog registra redova vožnje kod nadležnog organa u zavisnosti od vrste linije (federalna, kantonalna, gradska ili općinska), ako nadležni organ koji je izvršio registraciju nije odredio duži rok.

Nadležni organ iz stava 1. ovog člana je:

- za federalne linije Ministarstvo;
- za kantonalne linije kantonalno ministarstvo nadležno za poslove cestovnog prometa;
- za gradske, odnosno općinske linije nadležna je gradska, odnosno općinska služba za poslove cestovnog prometa.

U autobusu kojim se vrši prijevoz putnika u linijskom cestovnom prijevozu mora se nalaziti registrirani red vožnje, ili kopija registriranog reda vožnje ovjerena od nadležnog organa za ovjeru.

Način, kriteriji i postupak usklađivanja, ovjera i registracija redova vožnje, obrazac, sadržaj i način vođenja registra redova vožnje regulirat će se pravilnikom kojeg donosi federalni ministar.

Član 25.

Ukoliko ocijeni da nema potrebe za usklađivanjem redova vožnje u određenom periodu, nadležni organ iz člana 24. stav 2. ovog Zakona rješenjem će produžiti važnost postojećih registriranih redova vožnje.

Ako se usklađivanjem nisu osigurale potrebe korisnika prijevoza na određenoj liniji, a nadležni organ za usklađivanje redova vožnje procijeni da nema potrebe provoditi usklađivanje redova vožnje za sve linije, na zahtjev korisnika prijevoza ili zainteresiranih prijevoznika može se pristupiti usklađivanju i registraciji redova vožnje za utvrđenu liniju prema postupku predviđenim pravilnikom iz člana 24. stav 4. ovog Zakona.

Član 26.

Prijevoznik utvrđuje red vožnje koji mora biti usaglašen sa daljinarom i minimalnim vremenom vožnje. Pravilnik kojim se bliže određuju način, kriteriji i postupak za određivanje daljinara i minimalnog vremena vožnje donosi federalni ministar.

Član 27.

Prijevoznik je dužan uredno i redovno vršiti prijevoz u linijskom cestovnom prijevozu prema registriranom i objavljenom redu vožnje.

U vozilu kojim se vrši javni prijevoz putnika u linijskom cestovnom prijevozu na prednjoj strani mora biti postavljena tabla sa ispisanim podacima o polaznoj, završnoj i najmanje jednoj od usputnih stanica.

Prijevoznik može vršiti linijski prijevoz putnika za registrirani red vožnje sa više vozila prema tom redu vožnje, s tim da se prijevoz vrši svim vozilima na cijeloj relaciji autobusne linije za koju je red vožnje

registriran (bis vožnja).

Vozilo kojim se vrši prijevoz iz stava 3. ovog člana pored table iz stava 2. ovog člana mora imati i tablu sa natpisom "bis vožnja".

Za vrijeme vršenja prijevoza iz stava 3. ovog člana u svakom vozilu mora se nalaziti red vožnje i ostala dokumentacija neophodna pri vršenju linijskog prijevoza putnika.

Odredbe stava 2. ovog člana ne odnose se na vozila koja imaju ugrađen mehanizam za postavljanje table, odnosno ako imaju traku ili displej na kojima je ispisan broj i naziv linije iz registriranog reda vožnje.

Član 28.

Cjenovnik za određenu liniju mora biti ovjeren i potpisan od prijevoznika čiji se identični primjerci moraju nalaziti u autobusu koji prometuje na toj liniji, autobusnoj stanici i turističkoj agenciji kojoj je povjerena prodaja karata.

Član posade vozila dužan je usluge prijevoza putnika u linijskom cestovnom prijevozu naplaćivati **u skladu sa**

jenovnikom iz stava 1. ovog člana putem uredno ispisan karte za prijevoz sa serijskim brojem ili pomoću automata za izdavanje karata.

Prijevoznik na linijama do 50 km izdaje karte za prijevoz koje sadrže: naziv prijevoznika, serijski broj, cijenu koštanja prijevoza i otisak pečata prijevoznika, a na linijama dužim od 50 km karte za prijevoz sadrže: naziv prijevoznika, serijski broj, cijenu koštanja prijevoza, relaciju, datum i vrijeme polaska i otisak pečata prijevoznika.

Ministarstvo, na prijedlog Asocijacije prijevoznika pri Privrednoj komori Federacije Bosne i Hercegovine, utvrđuje minimalne cijene prijevoznih usluga u linijskom cestovnom prijevozu.

Prijevoznik je obavezan pridržavati se utvrđenih cijena iz prethodnog stava.

Član 29.

Putnik koji se prevozi autobusom u javnom linijskom prijevozu na području Federacije Bosne i Hercegovine dužan je imati važeću kartu za prijevoz i pokazati je na zahtjev ovlaštene osobe za kontrolu članova posade, putnika i vozne dokumentacije.

Karta za prijevoz prodaje se na autobusnoj stanici.

Karta za prijevoz može se kupiti i u poslovnicama, odnosno agencijama koje se bave pružanjem turističkih usluga, ukoliko im je prijevoznik povjerio prodaju karata za prijevoz.

Cijena karte za prijevoz na prodajnom mjestu u autobusnoj stanici, turističkoj agenciji, poslovnici ili u autobusu ne može biti veća, niti manja od cijene karte za prijevoz utvrđene cjenovnikom prijevoznika za traženu relaciju.

Karte za prijevoz mogu se prodavati samo za registrirane redove vožnje i u skladu sa cjenovnikom iz člana 28. stav 1. ovog Zakona.

Na autobusnoj stanici u terminu kada je organizirana prodaja karata nije dozvoljena prodaja karata u autobusu.

Član 30.

Ako putnik koji se prevozi ima ručnu prtljagu, dužan ju je smjestiti na za to određeno mjesto tako da ne smeta drugim putnicima koji se prevoze, članovima posade vozila i ne zatvara prolaz između sjedišta.

Za prtljag koji se smješta u prostor odvojen od prostora za putnike koji se prevoze, član posade vozila dužan je putniku koji se prevozi za prtljag izdati posebnu kartu, jedan dio karte pričvrstiti za prtljag, a drugi dio na poledinu karte za prijevoz putnika.

Član 31.

Prijevoznik koji vrši javni prijevoz putnika u linijskom cestovnom prijevozu dužan je autobusnoj stanici na kojoj je tim redom vožnje predviđen ulazak, odnosno izlazak putnika dostaviti registrirani red vožnje najmanje pet dana prije njegovog stupanja na snagu.

Prijevoznik je dužan autobusnoj stanici dostaviti cjenovnik sa cijenama za razdaljine između stanica i

stajališta upisanih u red vožnje.

Prijevoznik koji iz bilo kojih razloga nije u mogućnosti, ili ne želi dalje održavati registrirani red vožnje obavezan je nadležnom organu, koji je registrirao red vožnje, podnijeti pisani zahtjev sa obrazloženjem za trajnu obustavu prijevoza i datumom kada prestaje sa održavanjem linije.

Prijevoznik je dužan istovremeno pisanim putem obavijestiti autobusne stanice o datumu obustave prijevoza iz zahtjeva iz stava 3. ovog člana.

Član 32.

Prijevoznik mora otpočeti javni prijevoz putnika u linijskom cestovnom prijevozu prema registriranom redu vožnje danom stupanja na snagu.

Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, u toku važenja reda vožnje na određenoj liniji može se privremeno obustaviti javni prijevoz putnika u slučaju više sile i u vanrednim slučajevima koji nezavisno od volje prijevoznika onemogućavaju odvijanje tog prijevoza.

U slučaju obustave prijevoza iz stava 2. ovog člana prijevoznik je dužan odmah po nastanku razloga zbog kojeg se vrši obustava o tome obavijestiti korisnike prijevoza putem sredstava javnog informiranja, kao i autobusne stanice koje koristi prema redu vožnje.

Obustavu prijevoza iz stava 2. ovog člana prijevoznik je dužan prijaviti nadležnom organu koji je registrirao red vožnje i federalnoj inspekciji cestovnog prometa.

O privremenoj obustavi na konkretnoj liniji, na zahtjev prijevoznika, nadležni organ koji je registrirao red vožnje dužan je donijeti rješenje.

Član 33.

Prijevozniku kojem je nadležni organ pravomoćnim rješenjem oduzeo licencu za linijski prijevoz putnika brisat će se registrirani redovi vožnje na svim linijama na području Federacije Bosne i Hercegovine.

Red vožnje, odnosno neki od polazaka i povrataka iz registriranog reda vožnje brisat će se iz Registra redova vožnje, ako prijevoznik:

- ne otpočne vršiti javni prijevoz putnika u linijskom cestovnom prijevozu prema registriranom redu vožnje u roku od pet dana od dana njegovog stupanja na snagu;
- obustavi odvijanje javnog prijevoza putnika u linijskom cestovnom prijevozu duže od pet dana uzastopno, ili u raznim vremenskim razmacima duže od deset dana u toku registracionog perioda;
- neuredno održava liniju neprekidno duže od osam dana, ili u različitim vremenskim razmacima duže od 15 dana u toku registracionog perioda;
- pisano podnese zahtjev nadležnom organu za obustavljanje održavanja linije, odnosno polazaka i povrataka.

Sa reda vožnje brisat će se onaj kooperant koji je prema ugovoru o kooperaciji bio dužan održavati red vožnje, odnosno polazak ili povratak u određenom vremenskom periodu, a ne održava ga, ili ga održava suprotno odredbama ugovora o kooperaciji, odnosno ukoliko su se stekli uvjeti iz stava 1. ili stava 2. ovog člana, a red vožnje se preregistruje na ostale kooperante ili kooperanta iz ugovora.

Ukoliko se kooperanti ne mogu dogovoriti o načinu održavanja kooperantske linije iz ugovora o kooperaciji nadležni ministar, odnosno nadležni organ iz člana 24. stav 2. ovog Zakona formirat će arbitražnu komisiju.

Rješenje o brisanju reda vožnje u slučaju iz stava 1. ovog člana donosi nadležni organ koji je registrirao red vožnje na osnovu pisanog obavještenja organa nadležnog za izdavanje licenci iz člana 13. ovog Zakona.

Rješenje o brisanju registriranog reda vožnje, odnosno nekog od polazaka i povrataka donosi nadležni organ koji je registrirao red vožnje u slučajevima navedenim u stavu 2. ovog člana u alinejama 1., 2. i 3. na osnovu nalaza inspekcije cestovnog prometa, a u slučaju navedenom u stavu 2. alineja 4. ovog člana na osnovu pisanog zahtjeva prijevoznika.

II. 1.2. Javni vanlinijski prijevoz putnika

Član 34.

Javni prijevoz putnika u vanlinijskom cestovnom prijevozu je prijevoz za koji se relacija, cijena prijevoza,

visina naknade za pružene usluge za potrebe putnika koji se prevoze i drugi uvjeti prijevoza utvrđuju pisanim ugovorom između prijevoznika, odnosno fizičkog lica koje vrši javni prijevoz i naručioca prijevoza, ako drugim propisom nije drugačije uređeno.

Član 35.

Javni vanlinijski prijevoz putnika u cestovnom prijevozu može se vršiti kao:

- kružna vožnja unaprijed organizirane grupe putnika koja počinje i završava na istom mjestu, pri čemu se ta grupa putnika prevozi istim vozilom na čitavom itinereru i vraća se na mjesto polaska bez usputnog ulaska ili izlaska drugih putnika;
- naizmjenična vožnja organizirana radi prijevoza u više putovanja od istog polazišta do istog odredišta unaprijed organiziranih grupa putnika, s tim što se svaka grupa koja je obavila putovanje u odlasku vraća u istom sastavu i to tako da se prva vožnja u povratku i posljednja vožnja u odlasku u nizu naizmjeničnih vožnji vrši praznim vozilom;
- prijevoz unaprijed organizirane grupe putnika u odlasku i putovanje praznog vozila u povratku i obratno;
- taksiprijevoz.

Na vozilu kojim se vrši prijevoz iz stava 1. alineje 1., 2. i 3. ovog člana mora biti istaknuta tabla sa oznakom “vanlinijski prijevoz” u donjem desnom uglu vjetrobranskog stakla.

Odredba iz stava 2. ovog člana ne odnosi se na vozila kojima se vrši taksiprijevoz.

Član 36.

Ugovoreni prijevoz je vanlinijski prijevoz za određenu tačno utvrđenu kategoriju putnika, ako se takav prijevoz vrši u cilju odlaska na posao ili u školu (fakultet) i obratno, na određenoj relaciji bez prijema drugih putnika.

U autobusu kojim se vrši prijevoz iz stava 1. ovog člana mora se nalaziti kopija ugovora o prijevozu koji je zaključen između organizacije – korisnika prijevoza i prijevoznika.

U donjem desnom uglu vjetrobranskog stakla autobusa za vrijeme vršenja posebnog vanlinijskog prijevoza mora se nalaziti tabla sa oznakom “ugovoreni prijevoz”.

Član 37.

Prilikom vršenja vanlinijskog cestovnog prijevoza iz člana 35. stav 1. alineja 1., 2. i 3. ovog Zakona u motornom vozilu mora se nalaziti pisani ugovor o prijevozu, te putni list sa spiskom putnika potpisan od prijevoznika, odnosno fizičkog lica koje vrši javni prijevoz.

Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, prilikom vršenja prijevoza kada vanlinijski prijevoz putnika vrši organizator putovanja koji je ujedno i prijevoznik, umjesto ugovora o prijevozu u motornom vozilu mora se nalaziti dokaz o uplati aranžmana u kojem je sadržana i naknada za prijevoz u odlasku i povratku.

Kod vršenja prijevoza iz člana 36. stav 1. ovog Zakona umjesto spiska putnika, putnici koji se prevoze moraju kod sebe imati identifikacijske iskaznice ovjerene od prijevoznika ili fizičkog lica koje vrši prijevoz, izdate na osnovu ugovora o prijevozu.

Pravilnik kojim se bliže određuje oblik i sadržaj putnog lista sa spiskom putnika donosi federalni ministar.

II. 1.2.1. Taksi prijevoz

Član 38.

Taksiprijevoz je javni prijevoz putnika u vanlinijskom cestovnom prijevozu za koji je cijena prijevoza za pređeni put unaprijed određena i utvrđuje se taksimetrom po cjenovniku usluga.

Cjenovnik usluga mora biti ovjeren od kantonalnog ministarstva nadležnog za poslove cestovnog prometa i istaknut na vidnom mjestu u vozilu.

U toku prijevoza putnika taksivoznom mora biti uključen taksimetar, koji je ispravan, baždaren prema propisanim metrološkim uvjetima za taksimetre, plombiran i ugrađen na vidnom mjestu u vozilu.

Prijevoznik, odnosno fizičko lice koje vrši taksiprijevoz može sa korisnikom prijevoza, na relacijama dužim od 25 km, ugovoriti cijenu prijevoza i bez uključenja taksimetra, s tim da cijena ne može biti veća od one koja bi se utvrdila taksimetrom.

Prijevoznik, odnosno fizičko lice koje vrši taksiprijevoz dužno je na zahtjev putnika koji se prevozi, izdati kartu za prijevoz koja sadrži registarski broj vozila, putnu relaciju, naplaćenu, odnosno ugovorenu cijenu, datum prijevoza, potpis i otisak pečata prijevoznika.

Ako se prijevoz iz stava 4. ovog člana vrši bez uključenja taksimetra prijevoznik, odnosno fizičko lice koje vrši taksiprijevoz dužno je izdati kartu za prijevoz putniku koji se prevozi prije početka vožnje.

Član 39.

Pri vršenju taksiprijevoza bez saglasnosti putnika koji je prvi započeo koristiti taj prijevoz, ne mogu se primati na prijevoz drugi putnici.

Član 40.

Taksiprijevoz može se vršiti samo putničkim vozilom sa pet sjedišta (1+4), koje ima četverna vrata a oblik karoserije je limuzina.

Putničko vozilo iz stava 1. ovog člana ne može imati priključno vozilo.

Član 41.

Vozači koji upravljaju motornim vozilom kojim se vrši taksiprijevoz, pored uvjeta utvrđenih propisima o sigurnosti prometa na cestama, moraju ispunjavati i uvjete iz člana 9. ovog Zakona.

Član 42.

Organizaciju i način vršenja taksiprijevoza putnika na teritoriji kantona svojim propisom regulira organ iz člana 10. stav 1. ovog Zakona.

Propisom iz stava 1. ovog člana uređuje se naročito:

- ? način organiziranja taksiprijevoza na teritoriji kantona, odnosno području grada i općine;
- ? broj i razmještaj taksistajališta, način njihovog korištenja, uređenja i održavanja, te broj vozila na pojedinim taksistajalištima;
- ? način utvrđivanja i naplate cijene taksiprijevoza, ako se prevozi više putnika;
- ? način izdavanja dopunskih oznaka za vozila, njihova veličina, broj i izgled;
- ? prava i dužnosti vozača koji vrši taksiprijevoz i putnika koji se prevoze taksivozilom;
- ? osnovne i dopunske uvjete koje mora ispunjavati taksivozač i taksivozilo.

II. 2. JAVNI PRIJEVOZ TERETA

Član 43.

Javni prijevoz tereta u cestovnom prijevozu (u daljnjem tekstu: prijevoz tereta) može se organizirati kao linijski i vanlinijski prijevoz.

Član 44.

Prijevoznik koji vrši javni prijevoz tereta dužan je utvrditi cjenovnik pojedinačnih usluga prijevoza. Cjenovnik iz stava 1. ovog člana ovjeren od prijevoznika mora se nalaziti u vozilu za vrijeme vršenja prijevoza.

Ministarstvo, na prijedlog Asocijacije prijevoznika pri Privrednoj komori Federacije Bosne i Hercegovine, utvrđuje cjenovnik minimalnih cijena prijevoznih usluga u cestovnom prijevozu tereta.

Prijevoznik je obavezan pridržavati se utvrđenih cijena iz prethodnog stava.

Član 45.

Prijevoznik koji vrši javni prijevoz tereta dužan je u vozilu kojim vrši prijevoz imati uredno popunjen i ovjeren tovarni list u kojem, između ostalog, moraju biti sadržani sljedeći podaci: naziv prijevoznika i njegov porezni i identifikacijski broj, naručilac prijevoza, primalac tereta, relacija, cijena prijevoza,

količina i vrsta tereta koji se prevozi i datum utovara tereta.
Tovarni list mora biti potpisan ili ovjeren od prijevoznika, isporučioaca i primaoca tereta.

II. 2.1. Javni linijski prijevoz tereta

Član 46.

Linijski prijevoz tereta vrši se na osnovu dozvole po registriranom redu vožnje, a cijena i drugi uvjeti prijevoza unaprijed su utvrđeni na osnovu cjenovnika.

Član 47.

Ministarstvo izdaje dozvole za vršenje linijskog prijevoza tereta i vodi registar izdatih dozvola. Dozvolu iz stava 1. ovog člana prijevoznik mora imati u vozilu za vrijeme vršenja prijevoza. Federalni ministar pravilnikom propisuje uvjete za dobivanje i postupak izdavanja dozvola, kao i način vođenja registra izdatih dozvola.

Član 48.

Prijevoznik je dužan o registriranoj liniji kao i o odobrenim promjenama na liniji najkasnije pet dana prije otpočinjanja prijevoza obavijestiti sve teretne stanice koje se nalaze upisane u rješenju. Prijevoznik je dužan svim teretnim stanicama koje koristi na registriranoj liniji dostaviti utvrđeni cjenovnik prijevoznih usluga.

Član 49.

Prijevoznik kojem je izdato rješenje za vršenje linijskog prijevoza tereta dužan je prijevoz vršiti na osnovu uvjeta iz rješenja i u skladu sa odredbama ovog Zakona.

II.2.2. Javni vanlinijski prijevoz tereta

Član 50.

Vanlinijski prijevoz tereta je prijevoz tereta za koji se relacija, cijena prijevoza i drugi uvjeti utvrđuju ugovorom između prijevoznika i naručioaca prijevoza.

Član 51.

Prijevoz za posebne namjene (vanredni prijevoz, prijevoz opasnih materija i sl.) vrši se na osnovu ovog Zakona, Zakona o cestama Federacije Bosne i Hercegovine i Zakona o prijevozu opasnih materija. Prijevoz za posebne namjene vrši se na osnovu dozvole koju izdaje nadležni organ određen Zakonom o cestama Federacije Bosne i Hercegovine ili Zakonom o prijevozu opasnih materija. Dozvola iz prethodnog stava ili njena kopija mora se nalaziti u vozilu za vrijeme vršenja prijevoza za posebne namjene.

III. PRIJEVOZ ZA VLASTITE POTREBE

Član 52.

Prijevoz za vlastite potrebe mogu vršiti pravna ili fizička lica pod uvjetima propisanim ovim Zakonom. Prijevoz za vlastite potrebe može se vršiti kao prijevoz tereta koji vrše pravna lica radi zadovoljenja svojih proizvodnih ili uslužnih potreba u okviru djelatnosti upisanih u sudski registar i kao prijevoz osoba koje su u radnom odnosu kod istog i drugih osoba u vezi sa obavljanjem poslova iz te djelatnosti. Prijevoz za vlastite potrebe može se vršiti vlastitim motornim vozilom ili iznajmljenim putničkim vozilom (rentakar). Prilikom vršenja prijevoza za vlastite potrebe u vozilu se mora nalaziti pravomoćno rješenje iz člana 5. ovog Zakona.

Kod prijevoza osoba za vlastite potrebe u autobusu se mora nalaziti putni list sa spiskom putnika iz člana 37. stav 1. ovog Zakona, a ako se vrši prijevoz zaposlenika sa posla na posao, osobe koje se prevoze moraju imati identifikacijske iskaznice izdate od pravnog, odnosno fizičkog lica koje taj prijevoz vrši.

Član 53.

Fizičko lice može vršiti prijevoz za vlastite potrebe sa jednim ili više vozila ako:

- ? prevozi teret koji je u vezi sa obavljanjem privredne i druge djelatnosti za koju ima rješenje,
- ? samostalno obavlja poljoprivrednu djelatnost, te prevozi vlastite poljoprivredne proizvode, ili prevozi druge proizvode koje je nabavio u svrhu te proizvodnje,
- ? prevozi osobe koje su kod njega u radnom odnosu.

Vozilom u vlasništvu fizičkog lica kojim se vrši prijevoz za vlastite potrebe može upravljati vlasnik vozila ili vozač koji je u radnom odnosu kod vlasnika vozila.

Član 54.

Fizičko lice može vršiti prijevoz osoba, tereta, ili osoba i tereta za vlastite potrebe motornim vozilom samo na osnovu rješenja za vršenje tog prijevoza koje izdaje nadležni organ prema odredbama Zakona o obrtu na čijem području fizičko lice ima prebivalište.

Rješenje iz stava 1. ovog člana ne može se izdati fizičkom licu koje je upisano u registar za vršenje javnog prijevoza.

Nadležni organ iz stava 1. ovog člana dužan je voditi registar izdatih rješenja za vršenje prijevoza za vlastite potrebe.

Odredbe ovog člana ne odnose se na prijevoz za vlastite potrebe koji se vrši putničkim automobilom građana i vozilom specijalno opremljenim za kampovanje.

Član 55.

U motornom vozilu kojim se vrši prijevoz za vlastite potrebe mora se nalaziti rješenje za vršenje tog prijevoza.

U teretnom motornom vozilu najveće dopuštene mase više od 3.500 kg, kojim se vrši prijevoz tereta, mora se nalaziti tovarni list iz člana 45. ovog Zakona.

Član 56.

Motornim vozilom kojim se vrši prijevoz za vlastite potrebe kod privrednih društava, odnosno drugih pravnih lica mora upravljati vozač koji je u radnom odnosu kod vlasnika motornog vozila i ispunjava uvjete iz člana 9. ovog Zakona.

III.1. Rentakar prijevoz

Član 57.

Prijevoz osoba iznajmljenim motornim vozilima (rentakar) je prijevoz koji se vrši za vlastite potrebe na osnovu ugovora zaključenog između korisnika i davaoca rentakar usluge po unaprijed utvrđenom cjenovniku.

Pravno lice koje pruža rentakar uslugu uz iznajmljivanje vozila sa vozačem može takav vid usluge pružiti samo sa vozačima koji su sa njim uspostavili radni odnos u skladu sa Zakonom o radu.

Pravno lice koje pruža rentakar usluge mora biti registrirano za obavljanje te djelatnosti.

U motornom vozilu za vrijeme pružanja rentakar usluge mora se nalaziti primjerak zaključenog ugovora iz stava 1. ovog člana.

Član 58.

Vozila za rentakar usluge moraju ispunjavati uvjete predviđene pravilnikom iz člana 5. i pravilnikom iz člana 8. ovog Zakona.

Korisnik rentakar vozila ne može vršiti javni prijevoz iznajmljenim vozilom.

Član 59.

Za pružanje rentakar usluge može se koristiti putničko vozilo sa brojem sjedišta od 1+4 do 1+7.

IV. AUTOSTANICE

Član 60.

Djelatnost pružanja usluga autobusnih stanica u prijevozu putnika (u daljnjem tekstu: autobusna stanica) i usluga teretnih stanica (u daljnjem tekstu: teretna stanica) mogu vršiti pravna lica koja su registrirana za obavljanje djelatnosti pružanja staničnih usluga i ako ispunjavaju uvjete propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na osnovu ovog Zakona.

Član 61.

Autostanica mora biti označena natpisom i to:

- autobusna stanica sa natpisom mjesta u kojem se nalazi,
- teretna stanica sa natpisom mjesta u kojem se nalazi.

IV. 1. Autobusne stanice i stajališta

Član 62.

Autobusna stanica je određeni prostor za prihvat i otpremu autobusa, izlazak ili ulazak putnika, utovar ili istovar prtljage, rezervacija i prodaja karata za prijevoz, čuvanje prtljage, informiranje putnika i prijevoznika i ostali poslovi u vezi sa prijevozom putnika.

Autobusno stajalište je određen i označen prostor za zaustavljanje autobusa radi sigurnog ulaska ili izlaska putnika.

Autobusna stanica obavlja poslove i usluge u okviru registrirane djelatnosti za koju ima javna ovlaštenja na osnovu rješenja koje izdaje Ministarstvo.

Član 63.

Ulaz ili izlaz putnika obavlja se samo na autobusnim stanicama, odnosno autobusnim stajalištima upisanim u registrirani red vožnje.

Prijevoznik je dužan na polaznu stanicu postaviti autobus koji prometuje na određenoj liniji 15 minuta prije polaska i to na peron koji mu je određen organizacijom rada autobusne stanice.

Ako je u redu vožnje upisan naziv mjesta u kojem postoji autobusna stanica, prijevoznik je obavezan koristiti usluge autobusne stanice u tom mjestu.

U mjestu u kojem postoje dvije ili više autobusnih stanica namijenjenih za isti rang linijskog prijevoza, prijevoznik će koristiti usluge autobusne stanice koju ima upisanu u registrirani red vožnje.

Član 64.

Autobusna stanica mora biti opremljena i održavana tako da odgovara svojoj svrsi.

U zavisnosti od zadovoljavanja propisanih uvjeta, vezano za posjedovanje opreme i sadržaja u okviru cjelokupne usluge, utvrdit će se kategorija autobusne stanice.

Pravilnik kojim se bliže određuju uvjeti koje mora ispunjavati autobusna stanica, način rada i njihova kategorizacija donosi federalni ministar.

Član 65.

Autobusna stanica mora pod jednakim uvjetima pružati svoje usluge svim prijevoznicima koji u registriranom redu vožnje imaju upisanu tu autobusnu stanicu, a prema cjenovniku u zavisnosti od

kategorije autobusne stanice.

Autobusna stanica može naplaćivati svoje usluge samo ako je izvršena kategorizacija i ako joj je rješenjem Ministarstva utvrđena jedna od kategorija.

Ministarstvo, na prijedlog Asocijacije prijevoznika pri Privrednoj komori Federacije Bosne i Hercegovine, utvrdit će maksimalne cijene usluga autobusnih stanica zavisno od kategorije stanice.

Prijevoznik koji vrši prijevoz iz stava 1. ovog člana obavezan je autobusnoj stanici, upisanoj u registrirani red vožnje, povjeriti rezervaciju i prodaju karata za prijevoz, te davanje obavijesti putnicima.

Autobusna stanica i prijevoznik iz stava 4. ovog člana ugovorom će regulirati uvjete, način korištenja usluga autobusne stanice, međusobna prava i obaveze, a visinu naknade za pružene usluge odredit će u skladu sa cjenovnikom iz stava 3. ovog člana.

Službena lica na autobusnoj stanici dužna su za vrijeme rada na vidnom mjestu nositi identifikacijske iskaznice.

Član 66.

Autobusna stanica dužna je voditi evidenciju o dolascima i odlascima autobusa i svakih 30 dana nadležnom organu koji je registrirao redove vožnje dostavljati pisane informacije o redovima vožnje koje prijevoznik neuredno održava, odnosno redovima vožnje koje prijevoznik ne održava.

Vozač autobusa dužan je po dolasku na autobusnu stanicu odmah prijaviti dolazak autobusa, odnosno prijaviti postavljanje autobusa na peron i ovjeriti putni nalog sa podacima o vremenu dolaska i polaska autobusa sa autobusne stanice.

Otpравниk je dužan otpremiti svaki autobus sa polaznog perona prema redu vožnje, ako su za to ispunjeni uvjeti.

Vozač autobusa može poći sa autobusne stanice po odobrenju otpravnika, odnosno kad mu se odgovarajućim svjetlosnim signalom odobri odlazak sa autobusne stanice, ako se otpremanje autobusa vrši svjetlosnom signalizacijom.

Član 67.

U autobusnoj stanici mora se voditi prometni dnevnik na način propisan pravilnikom kojim se propisuje obrazac, sadržaj i način vođenja prometnog dnevnika.

Pravilnik iz stava 1. ovog člana donosi federalni ministar.

Član 68.

Nakon sklapanja ugovora iz člana 65. stav 5. ovog Zakona autobusna stanica dužna je sistematizirati sve redove vožnje po linijama, vremenu dolaska i odlaska autobusa sa autobusne stanice i istaknuti ih na mediju predviđenom za informiranje putnika.

Član 69.

Prijevoznik mora obavijestiti autobusnu stanicu gdje započinje prijevoz po redu vožnje, o nemogućnosti održavanja polaska linije, odnosno o zakašnjenju većem od 30 minuta.

U slučaju iz stava 1. ovog člana autobusna stanica mora obavijestiti sljedeću autobusnu stanicu po redu vožnje.

U slučaju prijema obavijesti o nemogućnosti održavanja polaska ili nenajavljenog kašnjenja dužeg od 30 minuta, autobusna stanica može, ukoliko je već izvršila prodaju karata za taj polazak, angažirati drugog prijevoznika o trošku prijevoznika koji je trebao obaviti taj polazak.

IV.2. Teretne stanice

Član 70.

Teretna stanica osigurava prihvat i otpremu teretnih motornih i priključnih vozila i tereta, osigurava njihov

smještaj, usluge smještaja i prehrane članova posade.
Teretna stanica može organizirati pružanje i drugih usluga vezanih za vršenje prijevoza tereta.
Rješenje o ispunjavanju uvjeta iz st. 1. i 2. ovog člana donosi Ministarstvo.
Federalni ministar će posebnim pravilnikom propisati uvjete koje moraju ispuniti teretne stanice za obavljanje djelatnosti.

Član 71.

Teretna stanica mora pružati svoje usluge pod jednakim uvjetima svim prijevoznicima, odnosno fizičkim licima koji vrše javni prijevoz.

Ako u mjestu postoji teretna stanica, nadležno kantonalno ministarstvo može propisom utvrditi obavezu da su prijevoznici, odnosno fizička lica koja vrše javni prijevoz dužni koristiti usluge teretne stanice.

V. STANICE TEHNIČKOG PREGLEDA

Član 72.

Stanica tehničkog pregleda pruža usluge tehničkog pregleda vozila kojima se utvrđuje ispunjavanje tehničko-eksploatacionih uvjeta i tehnička ispravnost vozila kojima se vrše pojedine vrste prijevoza. Za svako vozilo koje ispunjava navedene uvjete stanica tehničkog pregleda izdaje odgovarajuću potvrdu. Pružanje usluga tehničkog pregleda vozila iz stava 1. ovog člana može vršiti samo stanica tehničkog pregleda koja je registrirana za obavljanje poslova tehničkog pregleda vozila i ima odobrenje za rad dobijeno od Ministarstva.

Član 73.

Odobrenje za rad stanici tehničkog pregleda na prijedlog Povjerenstva izdaje Ministarstvo.

Povjerenstvo iz stavka 1. ovog članka formira federalni ministar.

Povjerenstvo iz stavka 2. ovog članka ima 13 članova od kojih su tri člana iz Ministarstva, s tim da je jedan predsjednik Povjerenstva i po jedan član iz kantonalnog ministarstva nadležnog za poslove cestovnog prometa.

Člana Povjerenstva iz kantonalnog ministarstva imenuje federalni ministar na prijedlog kantonalnog ministra mjerodavnog za poslove cestovnog prometa.

Povjerenstvo svoje prijedloge vezane za davanje odobrenja treba temeljiti na europskim standardima i smjernicama i u svemu postupati sukladno važećim propisima koji reguliraju ovu oblast.

Član 74.

Uvjete za obavljanje poslova utvrđivanja tehničke ispravnosti vozila, način obavljanja pojedinih vrsta tehničkog pregleda, evidencije koje se vode i obrasci koji se izdaju, kao i drugi poslovi vezani za rad stanica tehničkog pregleda određuju se pravilnicima koje donosi federalni ministar.

Član 75.

Kontrola ispravnosti vozila na stanicama tehničkog pregleda vrši se u skladu sa odredbama ovog Zakona, pravilnicima donesenim na osnovu njega, kao i na osnovu drugih zakona i pravilnika donesenih na osnovu njih i prema usvojenom standardu i važećim normativima.

Tehnički pregled obavlja se u skladu sa procedurama važećim za pojedine vrste tehničkog pregleda, a dokumentacija za vozilo izdaje se na bazi ispisa rezultata mjerenja pojedinih karakteristika tog vozila dobijenih na opremi sa automatskim ispisom podataka, općeg stanja vozila, te na osnovu zapažanja kontrolora o stanju pojedinih sklopova, agregata i komponenti tog vozila.

Ministarstvo, na prijedlog Asocijacije stanica tehničkog pregleda pri Privrednoj komori Federacije Bosne i Hercegovine, utvrđuje jedinstven cjenovnik usluga pojedinih vrsta tehničkog pregleda vozila.

Član 76.

Dio poslova iz svoje nadležnosti, koji se odnose na rad stanica tehničkog pregleda, Ministarstvo može prenijeti na odgovarajuću stručnu instituciju koja bude izabrana putem javnog oglasa.

Stručna institucija koja će obavljati poslove iz stava 1. ovog člana mora ispunjavati sljedeće uvjete:

- biti upisana u sudski registar za obavljanje djelatnosti iz oblasti za koju se prenosi javno ovlaštenje;
- imati kadrove sposobne za obavljanje djelatnosti iz oblasti za koju se prenosi javno ovlaštenje;
- biti stručno i tehnički osposobljena za vršenje obuke za obavljanje poslova tehničkog pregleda vozila, baždarenja tahografa;
- biti stručno i tehnički osposobljena za vršenje stručnog nadzora nad radom stanica tehničkog pregleda, kontrolora tehničke ispravnosti vozila, vođitelja stanice tehničkog pregleda;
- imati kadar i opremu za vršenje kontrole ispravnosti baždarenja opreme i uređaja na stanici tehničkog pregleda;
- dokazati da može pratiti referentnu literaturu evropske zajednice iz ove oblasti i vršiti primjenu savremenih dostignuća na stanicama tehničkog pregleda i davati prijedloge za dopunu postojećih normativnih akata iz ove oblasti u skladu sa evropskim standardima;
- posjedovati računare, stručnu literaturu, laboratoriju sa tipski odobrenom opremom, kabinete i drugu opremu neophodnu za obavljanje djelatnosti koje se prenose;
- ispunjavati uvjete propisane pozitivnim zakonskim propisima Bosne i Hercegovine.

Stručna institucija iz stava 1. ovog člana obavlja sljedeće poslove:

- prati propise iz oblasti kontrole ispravnosti vozila koje donose susjedne zemlje, Evropska unija i druge međunarodne organizacije i integracije;
- utvrđuje uvjete za rad stanica za tehnički pregled vozila i izdaje certifikate i vodi službenu evidenciju o njima na osnovu kojih Ministarstvo prenosi javno ovlaštenje stanici tehničkog pregleda vozila za obavljanje pojedinih vrsta tehničkog pregleda vozila i izdavanja potvrda o njihovoj ispravnosti;
- vrši stručno osposobljavanje kadrova za obavljanje poslova kontrolora tehničke ispravnosti vozila i drugih osoba koje rade na stručnim poslovima tehničkog pregleda i registracije motornih vozila;
- organizira periodičnu provjeru znanja kontrolora tehničke ispravnosti vozila i drugog osoblja;
- organizira kontrolu baždarenja opreme kojom se vrši kontrola tehničke ispravnosti vozila;
- organizira uvezivanje stanica za tehnički pregled vozila i drugih zainteresiranih subjekata u jedinstven informatički sistem vezan za poslove tehničkog pregleda vozila;
- vrši obradu podataka i izradu analiza iz oblasti tehničkog pregleda vozila;
- ostvaruje saradnju sa stručnim, naučnim organizacijama, institutima, preduzećima i drugim pravnim licima iz oblasti tehničkog pregleda vozila;
- daje pisana uputstva i informacije, te izrađuje stručne publikacije iz oblasti tehničkog pregleda vozila;
- na zahtjev organa koji vrši upravni nadzor nad radom stručne institucije iz stava 1. ovog člana, a najmanje dva puta godišnje, dostavlja izvještaje, podatke i dokumenta od značaja za vršenje upravnog nadzora.

Bliže odredbe o načinu obavljanja pojedinih poslova i zadataka iz stava 3. ovog člana propisat će se pravilnicima iz člana 74. ovog Zakona.

Član 77.

Stručna institucija iz člana 76. stav 1. ovog Zakona gubi javna ovlaštenja za obavljanje poslova iz stava 3. člana 76. ovog Zakona ukoliko:

- poslove ne obavlja stručno i blagovremeno,
- ne podnosi izvještaje, podatke, ili drugu dokumentaciju u skladu sa članom 76. stav 3. alineja 10.,
- izvještaj o radu ne bude pozitivno ocijenjen od Ministarstva.

Član 78.

U ostvarivanju svoje funkcije, vezano za rad stanica tehničkog pregleda, Ministarstvo je nadležno da:

- donosi propise i opće akte iz oblasti tehničkog pregleda vozila i rada stanica za tehnički pregled vozila,
- vrši upravni nadzor nad radom stanica za tehnički pregled vozila,
- vrši upravni nadzor nad radom stručne institucije iz člana 76. stav 1. ovog Zakona.

VI. INSPEKCIJSKI NADZOR

Član 79.

Poslove inspeksijskog nadzora nad provođenjem odredbi ovog Zakona i propisa donesenih na osnovu njega vrši Ministarstvo.

Neposredne poslove inspeksijskog nadzora obavljaju federalni inspektori za cestovni promet (u daljnjem tekstu: inspektor).

Član 80.

Inspektor može biti osoba koja ima visoku školsku spremu, diplomirani inženjer prometa cestovnog smjera, položen stručni upravni ispit i najmanje tri godine radnog iskustva na najsloženijim upravnim poslovima poslije položenog stručnog ispita.

Federalni ministar može, po potrebi, rješenjem privremeno ovlastiti i drugu osobu koja ispunjava uvjete iz stava 1. ovog člana da izvrši određene poslove inspeksijskog nadzora sa svim ovlaštenjima inspektora.

Član 81.

Inspektor vodi evidenciju o obavljenim inspeksijskim pregledima i preduzetim mjerama.

Sadržaj i način vođenja evidencije iz stava 1. ovog člana propisuje federalni ministar pravde.

Član 82.

Nadzor nad provođenjem odredbi ovog Zakona i propisa donesenih na osnovu njega inspektor vrši u sjedištu i drugim poslovnim prostorijama pravnog ili fizičkog lica.

Inspektor u obavljanju poslova inspeksijskog nadzora ovlašten je zaustaviti vozila koja su predmet ovog Zakona.

Zaustavljanje vozila, u smislu prethodnog stava ovog člana, inspektor vrši isticanjem tablice koja je u obliku prometnog znaka „zabranjen promet svim vozilima u oba smjera“ na kojoj je ispisano „STOP INSPEKCIJA“.

Vozač motornog vozila na znak iz prethodnog stava dužan je zaustaviti vozilo i postupiti po nalogima inspektora.

Za vršenje inspeksijskog nadzora inspektor koristi posebnu tehničku opremu i označena službena vozila.

Federalni ministar svojim uputstvom odredit će način obilježavanja službenog vozila te potrebnu tehničku opremu za pregled.

Član 83.

Prilikom vršenja inspeksijskog nadzora inspektor mora imati iskaznicu.

Oblik i sadržaj iskaznice propisuje federalni ministar pravde a iskaznicu inspektoru izdaje federalni ministar.

Član 84.

U vršenju inspeksijskog nadzora inspektori posebno nadziru:

- ? ispunjavanje uvjeta za obavljanje djelatnosti javnog prijevoza i prijevoza za vlastite potrebe;
- ? način vršenja prijevoza osoba, tereta, ili osoba i tereta na području Federacije Bosne i Hercegovine;
- ? ispunjavanje propisanih uvjeta za vozila kojima se vrši prijevoz na području Federacije Bosne i Hercegovine;
- ? ispunjavanje propisanih uvjeta i načina rada i korištenja autobusnih i teretnih stanica;
- ? da li je preventivni tehnički pregled vozila važeći i obavljen kod ovlaštene stanice tehničkog i preventivnog pregleda vozila.

Član 85.

U vršenju inspeksijskog nadzora inspektor je ovlašten:

1) pregledati:

- poslovne i druge prostorije,
- vozila, uređaje, opremu, voznu dokumentaciju putnika i tereta,
- poslovne knjige, sporazume, ugovore i druge isprave u vezi sa prijevozničkom djelatnosti,
- rješenje za rad stanice tehničkog pregleda kao i dokumentaciju na osnovu koje zaposleni obavljaju tehnički pregled vozila, baždarenost opreme i primjenu jedinstvenog cjenovnika na stanici tehničkog pregleda,
- dokumentaciju i evidenciju, računarsku bazu podataka koje omogućavaju uvid u poslovanje i primjenu propisa u vezi s prijevozničkom djelatnosti;

2) narediti otklanjanje nedostataka u pogledu:

- ispunjavanja propisanih uvjeta za obavljanje određene vrste prijevoza,
- ispunjavanja uvjeta za rad autobusnih i teretnih stanica,
- ispunjavanja propisanih tehničko-eksploatacionih uvjeta i svojstava predviđenih standardima za vozila,
- obavljanja preventivnih tehničkih pregleda vozila i urednosti kontrole tehničke ispravnosti vozila,
- održavanja reda vožnje,
- kao i u svim drugim slučajevima neprimjenjivanja propisa nad kojima se vrši nadzor;

3) privremeno zabraniti:

- vršenje prijevoza osoba ili tereta, ili osoba i tereta, ako utvrdi da se vrši bez odgovarajuće licence, odnosno bez rješenja za vršenje prijevoza za vlastite potrebe,
- korištenje vozila ako ono ne ispunjava propisane uvjete prema odredbama ovog Zakona,
- vršenje javnog linijskog prijevoza osoba u cestovnom prijevozu na liniji za koju red vožnje nije registriran, ili na liniji na kojoj prijevoznik vrši prijevoz bez odobrene izmjene reda vožnje, ili suprotno roku važenja registriranog reda vožnje,
- vršenje javnog vanlinijskog prijevoza osoba, ako utvrdi da ga prijevoznik vrši suprotno pravilima o načinu vršenja vanlinijskog prijevoza shodno deklariranoj vrsti iz putnog lista, ili ukoliko nema važeći putni list,
- obavljanje poslova vozača, odnosno člana posade motornog vozila, ako utvrdi da vozač, odnosno član posade vozila nema iskaznicu za vozača, nije u radnom odnosu kod nadziranog pravnog subjekta, odnosno vlasnika vozila, onemogućiti izvršenje inspeksijskog pregleda, ili odbije izvršiti naređenje inspektora,
- vršenje taksiprijevoza, ako utvrdi da prijevoznik ne ispunjava uvjete propisane odredbama ovog Zakona i drugih propisa,
- pružanje staničnih usluga, ako utvrdi da su radom autobusne ili teretne stanice ugroženi zdravlje ili život ljudi.

Mjera privremene zabrane iz tačke 3. ovog člana traje do otklanjanja nedostataka.

Član 86.

Inspektor će donijeti rješenje i odmah primijeniti mjeru isključenja vozila iz prometa, odnosno udaljiti vozača ili člana posade iz vozila, ako utvrdi da:

? vozilom se čine radnje za koje je izrečena mjera privremene zabrane iz člana 85. stav 1. tačka 3. alineje 1., 2., 3., 4. i 6. ovog Zakona,

? vozač ili član posade vozila obavlja poslove i zadatke i pored izrečene mjere privremene zabrane iz člana 85. stav 1. tačka 3. alineja 5. ovog Zakona.

Prilikom isključenja vozila iz prometa inspektor oduzima prometnu dozvolu za vozilo i registarske tablice i o tome izdaje odgovarajuću potvrdu.

Obavezu skidanja registarskih tablica izvršit će vozač i predati ih inspektoru.

Ukoliko vozač odbije da skine registarske tablice vozilo se o trošku vlasnika ili vozača vozila upućuje na najbližu stanicu tehničkog pregleda, ili u najbližu automehaničarsku radionicu u kojoj će se obaviti skidanje registarskih tablica.

Mjera iz stava 2. ovog člana u prvom slučaju izriče se u trajanju od sedam dana a u ponovljenom slučaju u vremenskom trajanju od 30 dana.

Sve posljedice i troškove nastale zbog isključenja vozila iz prometa i zabrane obavljanja poslova na radnom mjestu vozača, odnosno člana posade vozila snosi u cijelosti nadzirano pravno ili fizičko lice.

Način izvršenja mjera iz ovog člana propisat će se posebnim pravilnikom kojeg donosi federalni ministar.

Član 87.

Inspektor će donijeti rješenje i odmah narediti njegovo izvršenje kada utvrdi da nadzirano pravno lice postupa protivno ranije izrečenoj mjeri privremene zabrane iz člana 85. stav 1. tačka 3. alineja 7. ovog Zakona.

U provedbi rješenja iz stava 1. ovog člana inspektor će pečaćenjem ili na drugi pogodan način privremeno zatvoriti prostorije i onemogućiti korištenje strojeva, uređaja i drugih sredstava za rad u kojima se ili kojima se obavlja djelatnost.

Član 88.

Inspektor je ovlašten odmah uputiti vozilo na vanredni tehnički pregled ako utvrdi da ne ispunjava uvjete iz člana 5. ili člana 8. ovog Zakona, ili ako postoji osnovana sumnja da bi upotreba tih vozila ugrozila sigurnost prometa.

Vozilo iz stava 1. ovog člana može se uključiti u promet poslije obavljenog vanrednog tehničkog pregleda na kojem je utvrđeno da su otklonjeni nedostaci zbog kojih je vozilo isključeno iz prometa.

U slučaju utvrđene neispravnosti vozila na vanrednom tehničkom pregledu troškove obavljenog tehničkog pregleda snosi vlasnik vozila.

Inspektor donosi rješenje o isključenju vozila iz prometa.

Član 89.

U vršenju inspeksijskog nadzora inspektor može oduzeti pravnom ili fizičkom licu dokumentaciju, isprave, kopije-izvode iz računarskih baza podataka (ispis itd.), ako posumnja u njihovu ispravnost, odnosno ako poslovanje ne obavljaju u skladu sa tom dokumentacijom, ispravama i evidencijom iz računarske baze podataka.

Dokumentacija, isprave i kopije-izvodi iz računarske baze podataka oduzimaju se privremeno, odnosno na vrijeme potrebno za utvrđivanje njihove ispravnosti, ili do donošenja konačnog rješenja pri čemu se nadziranom pravnom ili fizičkom licu izdaje potvrda.

Član 90.

O preduzimanju upravnih mjera kojim se naređuje otklanjanje utvrđenih nedostataka i nepravilnosti i preduzimanje drugih upravnih mjera i radnji za koje je ovim Zakonom i propisima donesenim na osnovu njega ovlašten, inspektor donosi rješenje.

Protiv rješenja koje donosi inspektor može se izjaviti žalba federalnom ministru u roku od osam dana od dana prijema rješenja.

Žalba protiv rješenja iz člana 85. stav 1. tačka 3. i čl. od 86. do 88. ovog Zakona ne odgađa njegovo izvršenje.

Član 91.

Pravna ili fizička lica dužna su omogućiti inspektoru obavljanje poslova iz čl. od 85. do 89. ovog Zakona. Pravna ili fizička lica čije je poslovanje podvrgnuto nadzoru inspektora dužna su na njegov zahtjev i u ostavljenom roku dostaviti tačne podatke i dokumentaciju potrebnu za obavljanje poslova iz njegove nadležnosti.

Član 92.

Inspektor je dužan preduzeti odgovarajuće mjere i preventivne aktivnosti u cilju sprečavanja nastupanja štetnih posljedica zbog nedostataka i nepravilnosti u provođenju zakona i propisa donesenih na osnovu zakona čije izvršenje nadzire.

VII. KAZNENE ODREDBE

Član 93.

Novčanom kaznom u iznosu od 1.500,00 KM do 15.000,00 KM kaznit će se za prekršaj pravno lice ako:

1. obavlja periodične preventivne tehničke preglede bez registrirane djelatnosti (član 8. stav 3. ovog Zakona);
2. obavlja periodične preventivne tehničke preglede bez registrirane djelatnosti (član 8. stav 4. ovog Zakona);
3. vrši javni prijevoz bez registrirane djelatnosti javnog prijevoza (član 11. stav 2. ovog Zakona);
4. vrši javni prijevoz bez posjedovanja licence iz člana 13. ovog Zakona;
5. povjeri ili ustupi vršenje javnog prijevoza u linijskom cestovnom prijevozu drugom prijevozniku (član 18. ovog Zakona);
6. prijevoz za posebne namjene vrši bez dozvole nadležnog organa (član 51. stav 2. ovog Zakona);
7. prijevoz za vlastite potrebe vrši bez rješenja za vršenje tog prijevoza (član 54. stav 1. ovog Zakona);
8. pruža rentakar usluge, a nije registriran za obavljanje te djelatnosti (član 57. stav 3. ovog Zakona);
9. pruža usluge autostanica bez registrirane djelatnosti (član 60. ovog Zakona);
10. pruža usluge tehničkog pregleda vozila bez registrirane djelatnosti (član 72. stav 3. ovog Zakona);
11. kontrolu tehničke ispravnosti vozila ne obavlja u skladu sa važećim propisima, usvojenim standardom i važećim normativima (član 75. st. 1. i 2. ovog Zakona);
12. dokumentaciju o obavljenom tehničkom pregledu vozila ne izdaje na bazi ispisa rezultata mjerenja dobivenih na mjernoj opremi, ili izda dokumentaciju sa pozitivnim rezultatom pregleda, a osobnim zapažanjem je mogao uočiti da stanje pojedinih sklopova, agregata ili komponenti vozila ne odgovara propisanim normama (član 75. stav 2. ovog Zakona);
13. onemogućiti ili ometa inspektora u obavljanju poslova inspekcije (član 91. stav 1. ovog Zakona).

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 KM do 2.000,00 KM i odgovorno lice pravnog lica ili vozač stranog prijevoznika.

Za prekršaje iz stava 1. ovog člana pored novčane kazne izriče se i zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti za koju je izrečena kazna u trajanju od tri mjeseca do jedne godine i zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi ostvarene izvršenjem prekršaja.

Član 94.

Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 KM do 10.000,00 KM kaznit će se za prekršaj pravno lice ako:

1. preventivne periodične preglede obavlja bez ovlaštenja Ministarstva (član 8. stav 3. ovog Zakona);
2. preventivne periodične preglede obavlja bez ovlaštenja Ministarstva (član 8. stav 4. ovog Zakona);
3. javni prijevoz vrši vozilom suprotno odredbama člana 19. ovog Zakona;
4. vrši javni linijski prijevoz putnika bez registriranog reda vožnje, ili bez izdate dozvole za prijevoz (član 23. ovog Zakona);
5. javni prijevoz putnika u vanlinijskom cestovnom prijevozu vrši suprotno odredbama člana 35. stav 1. ovog Zakona;
6. ugovoreni prijevoz putnika vrši suprotno odredbama člana 36. stav 1. ovog Zakona;
7. linijski prijevoz tereta vrši bez registriranog reda vožnje, odnosno bez dozvole za vršenje linijskog prijevoza tereta (član 46. ovog Zakona);
8. pruža usluge autobusnih stanica bez rješenja Ministarstva (član 62. stav 3. ovog Zakona);
9. pruža usluge teretnih stanica bez rješenja nadležnog organa, odnosno suprotno donesenom rješenju iz člana 70. stav 3. ovog Zakona;
10. pruža usluge tehničkog pregleda vozila bez odobrenja za rad Ministarstva (član 72. stav 3. ovog Zakona);
11. ne izvrši pravomoćno rješenje koje je na osnovu odredbe ovog Zakona donio inspektor, ili ne izvrši rješenje na koje žalba nema suspenzivno djelovanje;
12. u ostavljenom roku inspektor ne dostavi tačne podatke i dokumentaciju potrebnu za rad (član 91. stav 2. ovog Zakona).

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 500,00 KM do 1.000,00 KM i odgovorno lice pravnog lica ili vozač stranog prijevoznika.

Za prekršaje iz stava 1. ovog člana pored novčane kazne izriče se i zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi ostvarene izvršenjem prekršaja.

Član 95.

Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 KM do 5.000,00 KM kaznit će se za prekršaj pravno lice ako:

1. vrši javni prijevoz ili prijevoz za vlastite potrebe vozilom za koje ne posjeduje važeće rješenje o ispunjavanju tehničko-eksploatacionih uvjeta iz člana 5. stav 3. ovog Zakona;
2. vrši prijevoz vozilom na kojem nije obavljen preventivni tehnički pregled, ili je istekao, ili je obavljen kod neovlaštene stanice tehničkog pregleda (član 8. ovog Zakona);
3. obavlja djelatnost prijevoza suprotno organizaciji i načinu koji je propisao nadležni organ iz člana 10. ovog Zakona;
4. javni prijevoz vrši ne pridržavajući se odredbi ovog Zakona, uvjeta iz dozvole, ili druge važeće dokumentacije (član 12. ovog Zakona);
5. prijevoz osoba u linijskom cestovnom prijevozu ne vrši u skladu sa registriranim redom vožnje (član 23. ovog Zakona);
6. karte za prijevoz prodaje za red vožnje koji nije registriran ili je van utvrđenog cjenovnika (član 29. stav 5. ovog Zakona);
7. karte za prijevoz prodaje u autobusu na autobusnoj stanici u terminu kada je organizirana prodaja karata (član 29. stav 6. ovog Zakona);
8. ne otpočne, ili obustavi vršenje javnog prijevoza osoba u linijskom cestovnom prijevozu po registriranom redu vožnje (član 32. stav 1. ovog Zakona);
9. ne postupi u skladu sa odredbama člana 37. st. 1. i 2. ovog Zakona;
10. obavlja djelatnost taksiprijevoza suprotno organizaciji i načinu koji je propisao nadležni organ iz člana 42. ovog Zakona;
11. vrši javni prijevoz tereta bez tovarnog lista (član 45. stav 1. ovog Zakona);
12. linijski prijevoz tereta vrši suprotno odredbama ovog Zakona, ili suprotno uvjetima iz rješenja (član 49. ovog Zakona);
13. vanlinijski prijevoz tereta vrši bez sklopljenog ugovora iz člana 50. ovog Zakona;
14. prijevoz za vlastite potrebe vrši suprotno odredbama člana 52. st. 2., 3. i 5. ovog Zakona;
15. vrši prijevoz tereta bez tovarnog lista (član 55. stav 2. ovog Zakona);
16. prijevoz osoba rentakar vozilom ne vrši za vlastite potrebe, ili ga vrši bez zaključenog ugovora, ili bez unaprijed utvrđenog cjenovnika (član 57. stav 1. ovog Zakona);
17. iznajmljuje vozilo sa vozačima koji nisu kod njega zaposleni, ili ne ispunjavaju uvjete za vozača propisane ovim Zakonom (član 57. stav 2.);
18. vozilo za pružanje rentakar usluga ne ispunjava uvjete iz člana 58. stav 1. ovog Zakona;
19. autobusna stanica svoje usluge ne pruža pod jednakim uvjetima svim prijevoznicima koji imaju u registriranom redu vožnje upisanu tu stanicu, ili usluge ne naplaćuje u skladu sa cjenovnikom u zavisnosti od kategorije autobusne stanice (član 65. stav 1. ovog Zakona);
20. autobusna stanica naplaćuje svoje usluge, iako nije izvršena kategorizacija te stanice i bez rješenja o utvrđenoj kategoriji (član 65. stav 2. ovog Zakona);
21. prijevoznik ne povjeri autobusnoj stanici prodaju i rezervaciju karata za prijevoz (član 65. stav 4. ovog Zakona);
22. autobusna stanica ne pridržava se odredbi ugovora sklopljenog sa prijevoznikom (član 65. stav 5. ovog Zakona);
23. prijevoznik se ne pridržava odredbi ugovora sklopljenog sa autobusnom stanicom (član 65. stav 5. ovog Zakona);
24. teretna stanica ne pruža svoje usluge svim prijevoznicima pod jednakim uvjetima (član 71. stav 1. ovog Zakona).

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 500,00 KM do 1.000,00 KM i odgovorno lice pravnog lica ili vozač stranog prijevoznika.

Član 96.

Novčanom kaznom u iznosu od 200,00 KM do 2.000,00 KM kaznit će se za prekršaj pravno lice ako:

1. prijevoz vrši vozilom na kojem nije izvršen dnevni tehnički pregled ili nije potpisan na putnom nalogu (član 8. stav 2. ovog Zakona);
2. povjeri upravljanje motornim vozilom vozaču koji ne ispunjava uvjete iz člana 9. stav 2. ovog Zakona;
3. ne donese pravilnik kojim se reguliraju prava i obaveze članova posade vozila (član 15. stav 2. ovog Zakona);

4. vrši prijevoz putnika ili tereta u linijskom cestovnom prijevozu bez utvrđenog cjenovnika (član 17. stav 1. ovog Zakona), ili ne utvrdi cjenovnik za svaku liniju posebno sa cijenama između stanica i stajališta (član 17. stav 2. ovog Zakona);
 5. prijevoz u linijskom cestovnom prijevozu vrši neuredno ili neredovno (član 27. stav 1. ovog Zakona);
 6. bis vožnju ne vrši svim vozilima na cijeloj relaciji za koju je red vožnje registriran (član 27. stav 3. ovog Zakona);
 7. prijevoznik u linijskom cestovnom prometu ne pridržava se utvrđene minimalne cijene prijevozne usluge, odnosno svoje usluge u linijskom cestovnom prijevozu naplaćuje manje od utvrđene minimalne cijene prijevozne usluge (član 28. st. 5. ovog Zakona);
 8. vrši prodaju karata za prijevoz na prodajnom mjestu u autobusnoj stanici, turističkoj agenciji, u poslovnicu ili u autobusu po cijenama koje se razlikuju od cijena utvrđenih cjenovnikom prijevoznika za traženu relaciju (član 29. stav 4. ovog Zakona);
 9. postupa suprotno odredbama člana 31. ovog Zakona;
 10. o obustavi prijevoza (član 32. stav 2. ovog Zakona) ne obavijesti korisnike prijevoza, ili autobusne stanice ili to ne prijavi nadležnom organu koji je registrirao red vožnje i Federalnoj inspekciji cestovnog prometa (član 32. st. 3. i 4. ovog Zakona);
 11. u autobusu kojim se vrši ugovoreni prijevoz ne nalazi se zaključen ugovor o prijevozu, ili njegova ovjerena kopija (član 36. stav 2. ovog Zakona);
 12. ne postupi u skladu sa odredbama člana 37. stav 3. ovog Zakona;
 13. vrši javni prijevoz tereta u cestovnom prijevozu, a ne utvrdi cjenovnik pojedinačnih usluga prijevoza, ili se ne pridržava cjenovnika minimalnih cijena prijevoznih usluga, tj. postupa suprotno odredbama člana 44. stav 1. ili stav 4. ovog Zakona;
 14. autobusna ili teretna stanica nije označena u skladu sa odredbama člana 61. ovog Zakona;
 15. dopusti da se ulaz osoba u autobus ili izlaz osoba iz autobusa obavlja van autobusnih stanica ili stajališta upisanih u registrirani red vožnje (član 63. stav 1. ovog Zakona);
 16. u autobusnoj stanici se ne vodi prometni dnevnik u skladu sa članom 67. stav 1. ovog Zakona.
- Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 200,00 KM do 500,00 KM i odgovorno lice pravnog lica ili vozač stranog prijevoznika.

Član 97.

Novčanom kaznom u iznosu od 100,00 KM do 1.000,00 KM kaznit će se za prekršaj pravno lice ako:

1. na motornom vozilu nije ispisana firma, ili nije ispisana na propisan način (član 6. stav 1. ovog Zakona);
2. u motornom vozilu ne nalazi se putni nalog popunjen i ovjeren na propisan način (član 7. stav 1. ovog Zakona);
3. izda novi putni nalog za vozilo prije vraćanja putnog naloga za prethodnu vožnju (član 7. stav 2. ovog Zakona);
4. povjeri vršenje javnog prijevoza članu posade bez iskaznice iz člana 13. stav 4. ovog Zakona;
5. ne vrši prijevoz u skladu sa odredbama člana 14. stav 1. ovog Zakona;
6. prijevoz osoba u linijskom prijevozu vrši bez postavljene table sa ispisanim podacima o polaznoj, završnoj i najmanje jednoj od usputnih stanica (član 27. stav 2. ovog Zakona), osim ako je vozilo obilježeno na način predviđen stavom 5. istog člana, ili bis vožnju vrši bez postavljene table sa natpisom "bis vožnja" (član 27. stav 4. ovog Zakona);
7. nema ovjeren i potpisan cjenovnik u skladu sa odredbama člana 28. stav 1. ovog Zakona;
8. karte za prijevoz izdaje bez podataka propisanih odredbama člana 28. stav 3. ovog Zakona;
9. ne pridržava se minimalnih cijena prijevoznih usluga (član 28. stav 5. ovog Zakona);
10. na vozilu ne istakne tablu sa oznakom „vanlinijski prijevoz“ (član 35. stav 2.);
11. na vozilu ne istakne tablu sa oznakom „ugovoreni prijevoz“ (član 36. stav 3.);
12. vrši taksiprijevoz suprotno odredbama člana 38. ovog Zakona;
13. nema dozvolu za vršenje linijskog prijevoza tereta u vozilu za vrijeme vršenja prijevoza (član 47. stav 2. ovog Zakona);
14. o registriranoj liniji, ili o promjenama na liniji ne obavijesti sve teretne stanice koje su upisane u rješenju najkasnije pet dana prije otpočinjanja prijevoza, ili ne dostavi utvrđen cjenovnik svim teretnim stanicama koje koristi na registriranoj liniji (član 48. st. 1. i 2. ovog Zakona);

15. upravlja vozilom, a nije u radnom odnosu kod vlasnika vozila (član 53. stav 2. ovog Zakona);
 16. autobusna stanica ne dostavlja pisane izvještaje (član 66. stav 1. ovog Zakona);
 17. ne postupi u skladu sa odredbama člana 68. ovog Zakona;
 18. ne postupi u skladu sa odredbama člana 69. st. 1. i 2. ovog Zakona.
- Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 150,00 KM do 500,00 KM i odgovorno lice pravnog lica ili vozač stranog prijevoznika.

Član 98.

Novčanom kaznom u iznosu od 200,00 KM do 2.000,00 KM kaznit će se za prekršaj fizičko lice, odnosno drugo lice ako:

1. vrši javni prijevoz bez važećeg rješenja za vršenje javnog prijevoza (član 11. stav 3. ovog Zakona);
2. obavlja djelatnost prijevoza suprotno organizaciji i načinu koji je propisao nadležni organ iz člana 10. ovog Zakona;
3. vrši javni prijevoz bez posjedovanja licence iz člana 13. ovog Zakona;
4. vrši javni prijevoz vozilom suprotno odredbama člana 19. ovog Zakona;
5. javni prijevoz osoba u vanlinijskom cestovnom prijevozu vrši suprotno odredbama člana 35. stav 1. ovog Zakona;
6. prijevoz za posebne namjene vrši bez dozvole nadležnog organa (član 51. stav 2. ovog Zakona);
7. prijevoz za vlastite potrebe vrši bez rješenja za vršenje tog prijevoza (član 54. stav 1. ovog Zakona);
8. pruža rentakar usluge, a nije registrirao obavljanje djelatnosti (član 57. stav 3. ovog Zakona);
9. onemogućiti, ili ometa inspektora u obavljanju poslova inspekcije (član 91. stav 1. ovog Zakona);
10. ne izvrši pravomoćno rješenje koje je na osnovu odredaba ovog Zakona donio inspektor, ili ne izvrši rješenje na koje žalba nema suspenzivno djelovanje;
11. u ostavljenom roku inspektor ne dostavi tačne podatke i dokumentaciju potrebnu za rad (član 91. stav 2. ovog Zakona).

Za prekršaje iz stava 1. ovog člana pored novčane kazne izriče se i zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti za koju je izrečena kazna u trajanju od tri mjeseca do jedne godine i zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi ostvarene izvršenjem prekršaja.

Član 99.

Novčanom kaznom u iznosu od 100,00 KM do 1.000,00 KM kaznit će se za prekršaj fizičko lice, odnosno drugo lice ako:

1. vrši javni prijevoz ili prijevoz za vlastite potrebe vozilom za koje ne posjeduje važeće rješenje o ispunjavanju tehničko-eksploatacionih uvjeta iz člana 5. stav 3. ovog Zakona;
2. na motornom vozilu nije ispisana firma, ili nije ispisana na propisan način (član 6. stav 1. ovog Zakona);
3. vrši prijevoz vozilom na kojem nije obavljen preventivni tehnički pregled, ili je istekao, ili je obavljen kod neovlaštene stanice tehničkog pregleda (član 8. stav 1. ovog Zakona);
4. prijevoz vrši vozilom na kojem nije izvršen dnevni tehnički pregled ili nije potpisan na putnom nalogu (član 8. stav 2. ovog Zakona);
5. povjeri upravljanje motornim vozilom vozaču koji ne ispunjava uvjete iz člana 9. stav 2. ovog Zakona;
6. ne registrira djelatnost javnog prijevoza kao pravno lice, odnosno postupi suprotno odredbama člana 11. stav 4. ovog Zakona;
7. ne vrši prijevoz u skladu sa odredbama člana 14. stav 1. ovog Zakona;
8. na vozilu ne istakne tablu sa oznakom "vanlinijski prijevoz" (član 35. stav 2.);
9. ugovoreni prijevoz osoba vrši suprotno odredbama člana 36. stav 1. ovog Zakona;
10. na vozilu ne istakne tablu sa oznakom "ugovoreni prijevoz" (član 36. stav 3.);
11. vrši taksiprijevoz suprotno odredbama člana 38. ovog Zakona;
12. obavlja djelatnost taksiprijevoza suprotno organizaciji i načinu koji je propisao nadležni organ iz člana 42. ovog Zakona;
13. postupi suprotno odredbama člana 44. stav 1. ili stav 4. ovog Zakona;
14. vrši javni prijevoz tereta bez tovarnog lista (član 45. stav 1. ovog Zakona);

15. vanlinijski prijevoz tereta vrši bez sklopljenog ugovora iz člana 50. ovog Zakona;
16. prijevoz za vlastite potrebe vrši suprotno odredbama člana 52. st. 2., 3. i 5. ovog Zakona;
17. upravlja vozilom, a nije u radnom odnosu kod vlasnika vozila (član 53. stav 2. ovog Zakona);
18. vrši javni prijevoz tereta bez tovarnog lista (član 55. stav 2. ovog Zakona).

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 100,00 KM do 200,00 KM i vozač vozila.

Za prekršaje iz stava 1. tačka 13. ovog člana, pored novčane kazne, izriče se i zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti za koju je izrečena kazna u trajanju od tri mjeseca do jedne godine, a za prekršaje iz stava 1. tačke 6., 11., 12., 13. i 15. izriče se i zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi ostvarene izvršenjem prekršaja.

Član 100.

Novčanom kaznom u iznosu od 100,00 KM na licu mjesta kaznit će se za prekršaj član posade vozila, ili službeno lice na autobusnoj stanici, ili osoba u poslovnici, odnosno agenciji ili putnik koji se prevozi ako:

1. za vrijeme vršenja prijevoza u vozilu ne posjeduje važeće rješenje o ispunjavanju tehničko-eksploatacionih uvjeta ili njegovu ovjerenu kopiju (član 5. stav 4. ovog Zakona);
2. upravlja vozilom kojim se vrši prijevoz bez putnog naloga (član 7. stav 1. ovog Zakona);
3. poslove vozača obavlja bez ispunjavanja uvjeta predviđenih članom 9. stav 2. ovog Zakona;
4. u vozilu se ne nalazi rješenje za vršenje javnog prijevoza (član 11. stav 5. ovog Zakona);
5. u vozilu se ne nalazi važeći obrazac licence iz člana 13. stav 4. ovog Zakona;
6. vozač vozila ne nosi istaknutu identifikacijsku iskaznicu (član 13. stav 4. ovog Zakona);
7. u vršenju javnog prijevoza ne pridržava se odredbi ovog Zakona i propisa o načinu obavljanja poslova člana posade vozila (član 15. stav 1. ovog Zakona);
8. ne primi na prijevoz osobu ili teret koji prema postojećim propisima nisu izuzeti od prijevoza (član 16. stav 3. ovog Zakona);
9. primi na prijevoz putnika, teret ili životinje suprotno odredbama člana 21. stav 1. ovog Zakona;
10. u autobusu se ne nalazi red vožnje iz člana 24. stav 3. ovog Zakona;
11. u vozilu se ne nalazi red vožnje ili dokumentacija iz člana 27. stav 5. ovog Zakona;
12. u autobusu, autobusnoj stanici, turističkoj agenciji ne nalazi se ovjeren i potpisan cjenovnik za tu liniju (član 28. stav 1. ovog Zakona);
13. član posade vozila postupa suprotno odredbi člana 28. stav 2. ovog Zakona;
14. član posade vozila izdaje karte suprotno odredbi člana 28. stav 3. ovog Zakona;
15. prodaju karata za prijevoz vrši suprotno odredbi člana 29. stav 6. ovog Zakona;
16. član posade vozila postupi suprotno odredbi člana 30. stav 2. ovog Zakona;
17. u autobusu se ne nalazi kopija ugovora o prijevozu iz člana 36. stav 2. ovog Zakona;
18. u autobusu se ne nalazi ugovor o prijevozu, ili putni list sa spiskom putnika (član 37. stav 1. ovog Zakona);
19. cijenu prijevoza ne određuje taksimetrom (član 38. stav 1. ovog Zakona);
20. postupi suprotno odredbi člana 38. st. 3., 4., 5. i 6. ovog Zakona;
21. postupi suprotno odredbi člana 39. ovog Zakona;
22. taksiprijevoz vrši suprotno odredbi člana 40. stav 2. ovog Zakona;
23. postupi suprotno odredbama člana 44. stav 2. ovog Zakona;
24. nema uredno popunjen i ovjeren tovarni list u vozilu (član 45. stav 1. ovog Zakona);
25. nema dozvolu u vozilu za vrijeme vršenja linijskog prijevoza tereta (član 47. stav 2. ovog Zakona);
26. dozvola iz člana 51. stav 3. ovog Zakona ne nalazi se u vozilu za vrijeme vršenja prijevoza za posebne namjene;
27. prijevoz za vlastite potrebe vrši suprotno odredbama člana 52. st. 2., 3., 4. i 5. ovog Zakona;
28. prijevoz za vlastite potrebe vrši suprotno odredbama člana 56. ovog Zakona;
29. rentakar prijevoz vrši suprotno odredbama člana 57. stav 4. ovog Zakona;
30. iznajmljenim vozilom rentakara vrši javni prijevoz (član 58. stav 2. ovog Zakona);
31. ulaz ili izlaz osoba obavlja se suprotno odredbi člana 63. stav 1. ovog Zakona;
32. član posade vozila ne koristi usluge autobusne stanice koju ima upisanu u redu vožnje (član 63. stav 3. ovog Zakona);

33. u autobusnoj stanici ne vodi prometni dnevnik u skladu sa odredbom člana 67. stav 1. ovog Zakona;
34. ne obavijesti narednu stanicu po redu vožnje, odnosno postupi suprotno odredbi člana 69. stav 2. ovog Zakona;
35. vozač za koga se utvrdi da je vozio vozilo i nije se zaustavio na dati znak iz člana 82. stav 4. ovog Zakona.

Novčanu kaznu na licu mjesta izriče i naplaćuje inspektor.

Ako učinilac prekršaja ne plati novčanu kaznu na licu mjesta dužan je to učiniti najkasnije u roku od 15 dana od dana kada je načinio prekršaj.

Ako učinilac prekršaja ne plati novčanu kaznu u roku iz stava 3. ovog člana inspektor će podnijeti prijavu za pokretanje prekršajnog postupka protiv učinioca prekršaja.

Član 101.

Novčanom kaznom u iznosu od 50,00 KM na licu mjesta kaznit će se za prekršaj član posade vozila, ili službeno lice na autobusnoj stanici, ili osoba u poslovnici, odnosno agenciji ili putnik koji se prevozi ako:

1. vrši prijevoz suprotno odredbama člana 8. stav 2. ovog Zakona;
2. postupa suprotno odredbama člana 20. ovog Zakona;
3. u vozilu kojim se vrši javni prijevoz nije istaknuta tabla prema odredbi člana 27. stav 2. ovog Zakona;
4. putnik koji se prevozi nema važeću kartu za prijevoz (član 29. stav 1. ovog Zakona);
5. ručni prtljag odlaže suprotno odredbama člana 30. stav 1. ovog Zakona;
6. za vrijeme vršenja vanlinijskog prijevoza nije istaknuta tabla iz člana 35. stav 2. ovog Zakona;
7. za vrijeme vršenja vanlinijskog prijevoza nije istaknuta tabla iz člana 36. stav 3. ovog Zakona;
8. u vozilu nema dokaza o uplati aranžmana iz člana 37. stav 2. ovog Zakona;
9. putnik koji se prevozi nema iskaznicu iz člana 37. stav 3. ovog Zakona;
10. cjenovnik usluga nije istaknut na vidnom mjestu u vozilu (član 38. stav 2. ovog Zakona);
11. u vozilu se ne nalazi rješenje iz člana 55. stav 1. ovog Zakona;
12. u vozilu se ne nalazi tovarni list iz člana 55. stav 2. ovog Zakona;
13. vozač ne koristi usluge autobusne stanice koja je upisana u red vožnje (član 63. stav 3. ovog Zakona);
14. ne nosi identifikacijsku iskaznicu na vidnom mjestu za vrijeme rada (član 65. stav 6. ovog Zakona);
15. ne prijavi dolazak autobusa, ili ne ovjeri putni nalog (član 66. stav 2. ovog Zakona);
16. otprema autobuse suprotno odredbama člana 66. stav 3. ovog Zakona;
17. pođe sa autobusne stanice suprotno odredbi člana 66. stav 4. ovog Zakona .

VIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 102.

Federalni ministar na osnovu odredbi ovog Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona donijet će sljedeće propise:

1. pravilnik iz člana 5. stav 2. ovog Zakona;
2. pravilnik iz člana 6. stav 1. ovog Zakona;
3. pravilnik iz člana 7. stav 1. ovog Zakona;
4. pravilnik iz člana 8. stav 1. ovog Zakona;
5. pravilnik iz člana 13. stav 3. ovog Zakona;
6. pravilnik iz člana 24. stav 4. ovog Zakona;
7. pravilnik iz člana 26. stav 2. ovog Zakona;
8. pravilnik iz člana 37. stav 4. ovog Zakona;
9. pravilnik iz člana 47. stav 3. ovog Zakona;
10. pravilnik iz člana 64. stav 3. ovog Zakona;
11. pravilnik iz člana 67. stav 1. ovog Zakona;
12. pravilnik iz člana 70. stav 4. ovog Zakona;
13. pravilnike iz člana 74. stav 1. ovog Zakona;
14. pravilnik iz člana 86. stav 7. ovog Zakona.

Član 103.

Nadležni organ kantona, odnosno grada i općine uskladit će propise iz čl. 10. i 42. ovog Zakona u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Do donošenja propisa iz stava 1. ovog člana primjenjivat će se važeći propisi kantona, odnosno grada i općine ukoliko nisu u suprotnosti sa ovim Zakonom.

Član 104.

Odredbe člana 9. stav 2. ovog Zakona, u pogledu stručne spreme za zanimanje vozač motornih vozila, neće se primjenjivati dvije godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Član 105.

Stručna institucija na koju su prenesena ovlaštenja po ranijim propisima, koja se odnose na rad stanica tehničkog pregleda i naznačena su u članu 76. ovog Zakona, nastavlja sa radom ukoliko su ovlaštenja prenesena na način kako je to propisano i ukoliko se utvrdi da prenesena ovlaštenja obavlja u skladu sa ovim Zakonom.

Član 106.

U prijelaznom periodu od dvije godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona neposredne poslove inspekcijuskog nadzora obavljat će i ovlašteni kantonalni inspektori za cestovni promet.

Član 107.

Danom stupanja na snagu ovog Zakona prestaje da važi Zakon o prijevozu u unutarnjem cestovnom prometu ("Službene novine Federacije BiH", br. 23/98).

Do donošenja podzakonskih akata iz člana 102. ovog Zakona primjenjivat će se podzakonski propisi doneseni na osnovu Zakona iz stava 1. ovog člana, ako nisu u suprotnosti sa odredbama ovog Zakona.

Član 108.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

PREDSJEDAVALJUĆI
DOMA NARODA
PARLAMENTA FEDERACIJE BiH

PREDSJEDAVALJUĆI
PREDSTAVNIČKOG DOMA
PARLAMENTA FEDERACIJE BiH

Slavko Matic

Muhamed Ibrahimović